

[Indenrigsministeren.]

vil gerne understrege, at det ikke må opfattes som en genindførelse af bygnings-skatteerne.

Jeg er klar over, at lovforslaget skal gå i udvalg, men jeg vil gerne bede om, at udvalgsbehandlingen fremskyndes, idet det må være af væsentlig betydning for kommunerne inden udgangen af denne måned at vide, hvorledes de er stillet.

Må jeg sige til hr. Antonsen, at selv om det er et kortvarigt kendskab, jeg har til det ærede medlem, havde jeg næsten været i stand til at skrive den tale, han holdt i dag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om skattefri afskrivninger m. v.

(Lovforslaget (nr. 105) findes i tillæg A. sp. 2161, fremsættelsen i tidenden sp. 1781).

Formanden: Sammen med denne sag foretages de under punkterne 8-9 på dagsordenen opførte sager, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om skattemæssig opgørelse af varelagre m. v.

(Lovforslaget (nr. 106) findes i tillæg A. sp. 2151, fremsættelsen i tidenden sp. 1781).

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten.

(Lovforslaget (nr. 107) findes i tillæg A. sp. 2181, fremsættelsen i tidenden sp. 1785).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Peter Nielsen: De gældende afskrivningsregler har ofte givet anledning til en vis

indignation, især hos lønmodtagerne. Man har oplevet, at den mand i kommunen, der har den største virksomhed og det største privatforbrug, ofte hører til mellem de små skatteydere, ja, måske skal han til at have persontilskud, hvis disse indføres som foreslået. Mit parti er alligevel ikke modstander af de gældende regler; vi anerkender, at de har medvirket til den øgede beskæftigelse og den øgede produktion, og vi opfatter ikke lovforslaget her som et angreb på dette system. De nugældende regler blev indført på et tidspunkt, da vi havde en betydelig arbejdsløshed, og de blev indført for at skabe nye arbejdspladser. Man kunne så nu, da vi har den gode beskæftigelse, rejse det spørgsmål, om afskrivningsreglerne stadig er nødvendige, eller om man skulle gå tilbage til det gamle princip om, at kun det, slid og ælde forårsager, kan afskrives.

Det bliver dog stadig nødvendigt at udvide og modernisere vort produktionsapparat, således at kapaciteten for hver arbejder bliver udvidet og produktionen således er i fortsat vækst, og dette danner jo også grundlaget for, at lønmodtageren kan kræve højere løn. Dette lovforslag om ændring af afskrivningsreglerne må derfor ikke ses som et angreb på de gældende regler, men som et forsøg på at stoppe de lækager, der er i dem. For den, der på sund og naturlig måde vil udvide eller modernisere sin virksomhed, giver lovforslaget ikke nogen ulemper. Men hvor afskrivningsreglerne udelukkende anvendes af skattemæssige grunde og ikke af hensyn til virksomhedens trivsel, stoppes her noget af en lækage. Er en skatteyder ved at konstatere, at hans skattepligtige indtægt i det kommende år kommer højt op i progressionen, rådes han ofte af en revisor til at investere sidst på året af skattemæssige grunde. Dette er forståeligt, men alligevel ikke rigtigt. Selvfølgelig får han ikke de store fordele, som det umiddelbart kan se ud til, selv om han kan skære den del af indtægten væk, som skal højest progressivt beskattes. Man må dog regne med den faktiske ligevægtskat, der ikke kan andrage stort mere end det halve, så når en skatteyder kan gå rundt og prale med, at skattevæsenet har betalt den og den nyanskaffelse helt og fuldt, er det kun pral. Afskrivningerne er jo i det hele og store mere skatteudsettelse end egentlige